Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Nadejda Mazur
Dosarul nr.2r-171/26 (2-26001048-02-2r-23012026)

D E C I Z I E

2 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Roman Pascari și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de Ciobanu Liliana, reprezentată de avocatul desemnat din oficiu, Dumitru Lupușor și Ciobanu Vadim,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 ianuarie 2026, prin care a fost admisă parțial cererea înaintată de Ciobanu Liliana cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Ciobanu Vadim,

în cauza civilă, la cererea înaintată de Ciobanu Liliana, reprezentată de avocatul Dumitru Lupușor, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Ciobanu Vadim, persoane interesată Centru de Justiție Familială al poliției, IP Centru, mun. Chișinău,

A C O N S T A T A T:

**Circumstanțele cauzei:**

La 5 ianuarie 2026, Ciobanu Liliana, reprezentată de avocatul Dumitru Lupușor a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Ciobanu Vadim, persoane interesată Centru de Justiție Familială al poliției, IP Centru, mun. Chișinău, pe un termen de 3 luni, și anume: obligarea lui Ciobanu Vadim de a părăsi și de a sta departe de locul de trai al victimei Ciobanu Liliana, situat în mun, ***** la o distanță minim 300 metri. obligarea lui Ciobanu Vadim de a sta departe de locul aflării victimei Ciobanu Liliana, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, cel puțin 300 metri, excluzând orice contact vizual cu victima și interzicerea lui Ciobanu Vadim a oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența poștală sau în orice alt mod, cu victima Ciobanu Liliana.

În motivarea cererii petiționara a invocat că, la 23 decembrie 2025, în jurul orei 16.00, în urma conflictului, agresorul Vadim Ciobanu i-a aplicat mai multe lovituri în diferite părți ale corpului, provocându-i dureri fizice.

Victima a susținut că, aceste acțiuni au lezat grav demnitatea și integritatea psihică a victimei, provocându-i totodată o stare de frică și nesiguranță. Agresiunea a avut loc pe fonul unui conflict legat d e faptul că tatăl victimei i-a împrumutat agresorului o sumă d e bani, pe care ultimul nu a restituit-o.

A enunțat că, martora întâmplătoare a conflictului, Cristina Ursu a apelat serviciul 112, solicitând intervenția poliției, anunțând faptul că un bărbat aplică violență fizică asupra unei femei. La sosirea poliției, cazul a fost înregistrat, în aceiași zi victimei i s-a dat îndreptare către Centrul de Medicină Legală al Ministerului Sănătății pentru stabilirea gradului leziunilor corporale.

Ciobanu Liliana a comunicat că,

Totodată, victima a relatat că,

A menționat că, la 25 decembrie 2025 victima a fost transportată la Institutul de Neurologie și Neurochirurgie pentru examinare prin computer tomograf , care a constatat contuzia toracelui și contuzia țesuturilor moi toracice anterioare.

La fel, la 30 decembrie 2025 s-a emis ordin de restricție de urgență nr. 132 pe un termen de 10 zile, care în aceeași zi a fost adus la cunoștință agresorului.

Conform chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, întocmit la 30 decembrie 2025 de către ofițerul de sector, nivelul de risc a fost apreciat ca ridicat, deoarece se atestă o bănuială rezonabilă de pericol eminent de repetare/comitere a acțiunilor violente în privința victimei Ciobanu Liliana.

Inspectoratul de poliție a referit victima către Centrul de Justiție Familială al Poliției, unde victima s-a adresat la 30 decembrie 2025.

**Poziția instanței de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 ianuarie 2026, s-a admis parțial cererea înaintată de Ciobanu Liliana cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Ciobanu Vadim.

S-a emis ordonanță de protecție, prin care s-a stabilit în favoarea victimei Ciobanu Liliana, pe o perioadă de 30 zile următoarele măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie, față de acțiunile agresorului Ciobanu Vadim:

obligarea lui Ciobanu Vadim de a părăsi și de a sta departe de locul de trai al victimei Ciobanu Liliana, situat în mun, ***** la o distanță minim 300 metri;

obligarea lui Ciobanu Vadim de a sta departe de locul aflării victimei Ciobanu Liliana, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, cel puțin 300 metri, excluzând orice contact vizual cu victima;

interzicerea lui Ciobanu Vadim a oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența poștală sau în orice alt mod, cu victima Ciobanu Liliana.

S-a dispus în temeiul art. $278^{7}$ alin. ($2^{1}$) din Codul de procedură civilă, monitorizarea electronică a agresorului Ciobanu Vadim.

S-a explicat victimei violenței în familie şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a remis prezenta ordonanţă IP Centru a IGP și INP pentru supraveghere și executare imediată.

S-a încasat de la Ciobanu Vadim în beneficiul bugetului de stat 250 de lei cu titlu de taxă de stat. (f.d. 130-133)

**Solicitarea recurenților:**

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, prin email la 9 ianuarie 2026*, Ciobanu Liliana, reprezentată de avocatul Dumitru Lupuşor* a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 ianuarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii și eliberarea ordonanței pe un termen de 3 luni.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 15 ianuarie 2026, *Ciobanu Vadim,* a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 ianuarie 2026, solicitând admiterea recursului, anularea ordonanței de protecție și respingerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție.

Prin referința depusă prin email la 16 februarie 2026, Ciobanu Vadim a solicitat respingerea cererii de recurs declarate de Ciobanu Liliana.

La 17 februarie 2026, Ciobanu Vadim*,* a depus cerere de examinare a recursurilor în ședință publică și audierea martorului.

**Argumentele recurenților:**

În motivarea recursului, *victima Ciobanu Liliana, reprezentată de avocatul Dumitru Lupuşor a* indicat că, nu este de acord parțial cu încheierea și ordonanța primei instanțe, consideră că este pasibilă de a fi casată, în partea respingerii acesteia. Or, având în vedere cumulul circumstanțelor relatate urma a fi aplicate măsurile de protecție pe un termen de 3 luni.

Totodată, a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de aplicare a măsurilor de protecție.

A subliniat că, deși instanța de judecată a constatat că, agresorul a manifestat acțiuni de violență față de victimă, a aplicat măsuri de protecție doar pe un termen de 30 de zile, or, de fapt se atestă un pericol eminent în repetarea acțiunilor și continuarea lor, fiind eliberat și ordin de restricție de urgență, care atestă aplicarea violenței fizice și psihologice.

În motivarea recursului, *agresorul Ciobanu Vadim* a declarat că, instanța de fond a dat o apreciere greșită a situației factologice, cât și a interpretat eronat prevederile legale.

A indicat că, intimata, Liliana Ciobanu, nu a prezentat dovezi veritabile care să confirme calitatea sa de victimă a violenței în familie. Simpla declarație a victimei este suficientă doar în caz de pericol iminent de violență fizică, situație care nu a fost demonstrată prin vătămări vizibile.

A menționat că, se invocă principiul conform căruia cel care face o afirmație în fața instanței trebuie să o dovedească (*onus probandi*), susținându-se că afirmațiile intimatei au rămas neprobate.

Recurentul argumentează că, divergențele sau stările de tensiune nu constituie automat violență psihologică, aceasta necesitând o manifestare repetitivă și de lungă

durată, care să cauzeze suferință reală, elemente care lipsesc în acest caz.

Recurentul a afirmat că, părțile nu mai locuiesc împreună din 26 august 2025, comunicarea fiind minimă sau mediată de copil. Copilul minor a ales să locuiască cu tatăl (recurentul) din septembrie 2025, după un conflict cu mama sa, tatăl fiind cel care se ocupă de creșterea și educația acestuia.

Vadim Ciobanu subliniază că, deși separat, a continuat să reprezinte interesele intimatei în calitate de avocat în patru cauze și a achitat ratele pentru bunurile imobile comune (peste 150 000 de lei în total), a demonstrat un comportament respectuos și non-violent.

Respectiv, a afirmat și faptul că, întâlnirea din 23 decembrie 2025 a avut loc la solicitarea intimatei pentru a o ajuta cu cumpărăturile, și anume, intimata a fost cea care a manifestat agresivitate, sustrăgându-i prin surprindere cheile de la mașină și zgâriindu-l pe față, nu și viceversa.

A remarcat că, Liliana Ciobanu are un comportament ,,dezechilibrat și conflictual", care ar fi rupt scurta copilului în timpul unei certe și ar fi utilizat un limbaj indecent și amenințări la adresa recurentului.

La fel, a evidențiat că, cererea pentru ordonanța de protecție a fost înaintată cu scopul de a obține avantaje în alte litigii existente (cum ar fi partajul averii sau divorțul), și nu pentru a înlătura un pericol real.

**Termenul de declarare a recursului:**

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost pronunțată la 6 ianuarie 2026, iar cererile de recurs au fost depuse la 9 ianuarie 2026, și respectiv la 15 ianuarie 2026, prin email, cu respectarea termenului instituit de lege.

**Aprecierea instanței de recurs:**

*Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursurile sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.*

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

*Cu referire la cererea depusă privind examinarea recursurilor în ședință publică și audierea martorului minor, Ciobanu Bogdan, instanța de recurs menționează următoarele.*

Demersul de audierea martorilor a fost înaintat și în prima instanță, însă care a fost respins, la caz, audierea minorului neimplicat direct în proces, poate avea un impact negativ asupra acestuia, deși pentru acesta nu a fost solicitată eliberarea ordonanței de

protecție. (f.d. 124) Or, ordonanța de protecție vizează doar ambii părinți ai copilului minor.

*Privind examinarea recursurilor în ședință publică*, Colegiul civil reiterează că, având în vedere caracterul imperativ al normei înscrise în art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, care prevede expres examinarea recursului împotriva încheierii fără participarea părților, cererea de examinare a cauzei în ședință publică urmează a fi respinsă ca fiind contrară procedurii legale stabilite.

Această opțiune procesuală a fost instituită pentru a asigura celeritatea actului de justiție în soluționarea incidentelor procedurale, prioritizând forma scrisă a procesului.

Prin urmare, întrucât instanța nu are competența de a deroga de la ordinea de examinare stabilită prin lege, cererea de stabilire a unei ședințe publice urmează a fi respinsă ca fiind contrară regulilor de procedură ce guvernează faza recursului împotriva încheierilor.

Așadar, conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, reies următoarele noţiuni care semnifică:

*violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

*violenţă fizică* – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă sexuală – orice violenţă cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relaţii interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepţie, hărţuirea sexuală; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituţiei; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mîngîieri, sărutări, pozare a copilului şi prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acţiuni cu efect similar;

*violenţă psihologică* - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

*violenţă economică* – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susține familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar;

*violenţă împotriva femeilor* – act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată; *victimă-adult* – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie;

*agresor* – persoană care comite acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care îşi aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: – stabilirea persoanelor implicate care au acţionat în apărarea lor ori a altei persoane; – probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; – modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea vătămărilor şi/sau suferinţelor provocate de fiecare persoană; – sesizările anterioare cu privire la actele de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie; – alte circumstanţe care indică iniţiatorul actelor de violenţă;

*situaţie de criză/situaţie critică* – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitînd intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

**Respectiv, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență în familie şi să solicite protecție.**

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie.

Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: *a) în condiţia de conlocuire*: *persoanele aflate în căsătorie,* în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate *în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj)* sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În corespundere cu art. $278^7$ alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În virtutea art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie, *victima* are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor şi de violență în familie şi să solicite protecție.

În temeiul art.15 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea acesteia, excluzînd şi orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor aflate în posesia şi folosinţa victimei;

h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenţei sau pentru înlăturarea ei;

j) interzicerea de a păstra şi purta armă;

k) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital şi/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conţinut abuziv.

Aliniatul (3) al aceluiași articol stipulează că, măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) *se aplică pe un termen de până la 6 luni*, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

În conformitate cu art. $278^3$ alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislația de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Colegiul judiciar reține că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 1 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea *violenței asupra femeilor*, *precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului,* or, este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, *în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.*

La fel, Colegiul civil punctează că, ***declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție, doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.*** *În acest caz, pentru probarea* violenței fizice *este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.*

Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, *Ciobanu Liliana și Ciobanu Vadim sunt soț și soție,* fiind părinții copilului minor, respectiv întrunesc calitatea din prevederile art. 3 alin. (2) lit. a) al Legii, și sunt subiecții ai violenței în familie.

Tot, din lucrările cauzei Colegiul judiciar relevă că, a fost întocmit chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, chestionat de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie din 30 decembrie 2025 (f.d. 10-13,

23-24), fișa individualizată de asistență (f.d. 14), informație 112 (f.d. 15), plângere (f.d. 16), procesul-verbal de audiere a victimei din 30 decembrie 2025 (f.d. 17), îndreptare, trimitere-extras, foaie de examinare, trimitere extras (f.d. 18-22), procesul-verbal privind înmânare actului de procedură (f.d. 26) raportul IP Centru (f.d. 28-30), Raportul Centrului de Justiție Familială, care indică asupra emiterii ordonanței de protecție. (f.d. 37-38)

La fel, s-a stabilit că, la 30 decembrie 2025 a fost emis ordinul de restricție de urgență nr. 132ORU, pe un termen de 10 zile, prin care s-a constatat că, Ciobanu Liliana a fost agresată fizic, și anume îmbrâncită, agresată verbal de soțul ei, Ciobanu Vadim, în timp ce se aflau în stradă, fiind atestată o bănuială rezonabilă de pericol iminent **ridicat** de repetare/comitere a acțiunilor violente. (f.d. 25)

Prin urmare, raportând prevederile legale enunțate la caz, reținând cele reliefate, Colegiul judiciar constată cu certitudine că, Ciobanu Liliana este victimă a violenței în familie, fiind afectată integritatea fizică și psihologică, circumstanțe care reiese atât din declarațiile victimei, precum și din probele anexate la cererea de aplicare a măsurilor de protecție.

În același timp, Colegiul judiciar reține ca fiind întemeiate argumentele primei instanțe cu referire la faptul că, este parțial întemeiată cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, or, termenul de 30 de zile este un termen justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue și pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale, în cazul în care există pericol real.

Subsecvent, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs, precum că, se atestă un pericol eminent în repetarea acțiunilor și continuarea lor. Or, instanța de fond justificat a menționat că, anterior careva măsuri de protecție nu au fost aplicate, iar o durată de 3 luni este una excesivă, raportată speței.

Reieșind din circumstanțele speței, Colegiul consideră că, de fapt, între foștii/actualii soți persistă certuri, din motiv că, Ciobanu Vadim a depus cerere de desfacere a căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor, precum și încasare a pensiei de întreținere a copilului minor. (f.d. 162-166)

În același timp, instanța de recurs menționează că, caracterul litigios și tensionat al relațiilor dintre părți evidențiază anumite dificultăți de comunicare, dar și referitor la divergențe referitor la cererea de desfacere a căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor, precum și încasare a pensiei de întreținere a copilului minor, iar circumstanțele stabilite în speță demonstrează că, manifestările deviante incluse în comportamentul lui Ciobanu Vadim sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională, psihică și fizică a victimei, și se circumscriu fenomenului violenței în familie, în sensul prevăzut de art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

De altfel, nu pot fi reținute alegațiile lui Ciobanu Vadim privitor la faptul că, declarațiile victimei/intimatei nu corespund adevărului precum că, a fost aplicată violența fizică și psihică, și că, Ciobanu Liliana ar fi cea care a provocat stările de conflict, or, acestea sunt combătute de materialul probator anexat la actele cauzei.

Referitor la obiecțiile recurentei/victimei privind neadmiterea tuturor pretențiilor invocate în cererea privind eliberarea ordonanței de protecție ca victimă a violenței în familie, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate. Or, victima consideră că, agresorul ar putea aplica pe viitor în incidentele iscate și violența fizică și psihologică, ceea ce nu constituie temei de admitere a pretențiilor, cu instituirea măsurilor de protecție pe o perioadă de 90 de zile.

Cu privire la argumentele victimei/recurente referitor la dezacordul termenului de 30 zile pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, Colegiul judiciar la fel le consideră neîntemeiate.

La acest segment, instanța de recurs subliniază că, deși din actele cauzei rezultă că între părțile litigante la momentul actual este formată o relație familială mai puțin amicală, apreciată ca ostilă fapt ce se confirmă atât prin declarațiile părților, cât și din materialele administrate, prima instanță corect a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de 30 zile.

Instanța de recurs punctează că, termenul de 30 zile este unul rezonabil pe care îl consideră justificat pentru protejarea victimei de eventuale agresiuni iminente și continue. Or, victima este în drept să depună cerere privind prelungirea măsurilor de protecție la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violență în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie, sau dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că, obligarea agresorului Ciobanu Vadim de a sta departe de la locul aflării Ciobanu Liliana, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, dar nu mai puțin de 300 m, pe un anumit termen, deja poate constitui o măsură educativă și de prevenție suficientă, astfel încât agresorul să-și revizuiască comportamentul, fără aplicarea violenței și amenințărilor.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar reliefează că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Subsecvent, Colegiul civil relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

De altfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a accentuat că, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02).*

Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Se menționează că, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (*copii, femei, vârstnici*), consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi, la fel, pe principiul toleranţei „zero", adică aplicarea măsurilor de protecţie trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursurile declarate de Ciobanu Liliana, reprezentată de avocatul desemnat din oficiu, Dumitru Lupușor și Ciobanu Vadim, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 ianuarie 2026.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Se resping recursurile declarate de Ciobanu Liliana, reprezentată de avocatul desemnat din oficiu, Dumitru Lupușor și Ciobanu Vadim.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, Centru din 6 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Valeriu Arhip

Judecătorii
Roman Pascari

Diana Corlăteanu